

Smågrise uden E. coli får også diarré

Prøver: Stibundsprøver fra diarréramte stier viste, at 61 pct. af prøverne var negative. Positive prøver var oftest E. coli F4 og F18.

Konklusion

I et Seges foderforsøg blev der udtaget stibundsprøver fra 97 stier. 39 pct. af prøverne var positive og 61 pct. negative for diarréfremkaldende bakterier. Der var størst forekomst af E. coli F4 og F18.

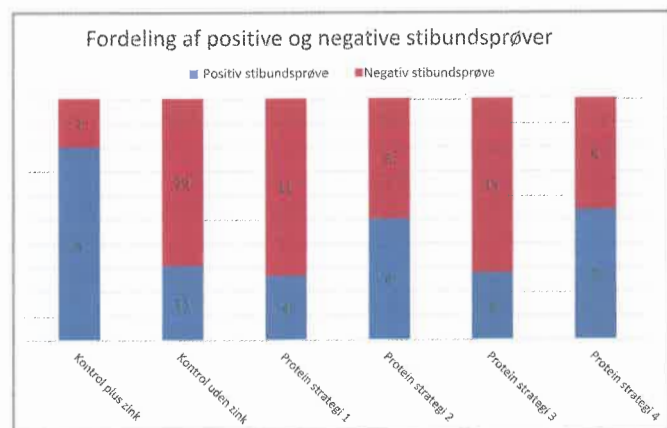
Af Sabine S. Grove, agronom-studerende, sasg@seges.dk

Diarré i klimastalden forekommer ofte, men det er svært at afgøre hvilke bakterier, der forårsager diarréen. Derudover ser man også tilfælde af diarré, som ikke skyldes sygdomsfremkaldende bakterier. Dette blev påvist i forbindelse med en afprøvning med smågrise på Forsøgsstation Grønhøj, Seges Svineproduktion, der skulle afklare effekten af fire forskellige foderstrategier

med reduceret proteinniveau på diarre. Grisenes vægt ved indsættelse var 6,7 kg, og de indgik i en afprøvning med seks grupper. Alle grise blev vaccineret mod L. intracellularis ved indsættelse.

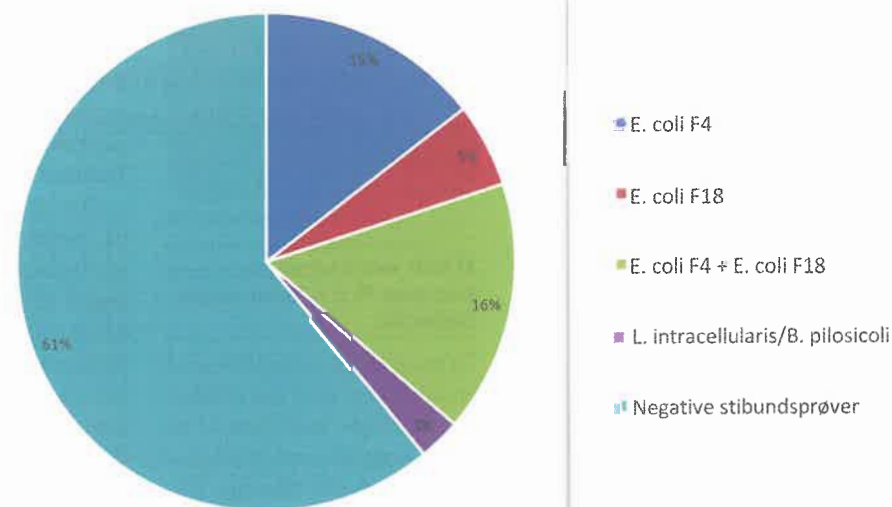
Omfang af diarré

I alt blev der observeret behandlingskrævende diarré i 97 stier i smågriseperioden, som stivis blev behandlet med antibiotika. Samtidig med beslutningen om stivis behandling blev der udtaget stibundsprøver af de ramte

Figur 2: Fordeling af positive og negative stibundsprøver.

Bakterieprofil i stibund ved diarreudbrud

Figur 1: Oversigt over bakterieprofil fra stibundsprøver udtaget i klimastald.

stier til undersøgelse af bakterieprofilen på Laboratoriet for Svinesygdomme i Kjellerup.

Bakterieprofil

Stibundsprøverne blev undersøgt for de bakterier, som ofte er årsag til smågrisediarré i danske grise. Det drejede sig om L. intracellularis, B. pilosicoli, E. coli F4 samt F18. Analysen fra Kjellerup ledte til den generelle bakterieprofil vist i figur 1. Som det fremgår, var det langt overvejende E. coli F4 og F18, der blev fundet i gødningen i forbindelse med udbrud af diarré.

Blandt de udtagne stibundsprøver i forbindelse med diarrébehandling, var der også stier, hvor der ikke kunne påvises sygdomsfremkaldende bakterier. Det vil sige grise, der får diarré uden, at der observeres sygdomsfremkaldende bakterier i gødningen. Som vist i figur 1 var stibundsprøverne nega-

tive i 61 pct. af tilfældene. De negative stibundsprøver blev fundet i alle seks grupper, men især én gruppe skilte sig ud. Denne gruppe blev fodret med et normalt proteinniveau og medicinsk zink de første 14 dage. Som illustreret i figur 2 var 80 pct. af stibundsprøverne, der blev analyseret på denne gruppe af grise, positive, hvilket betyder, at grisene faktisk var behandlingskrævende på grund af en bakterieinfektion. Dermed skiller denne gruppe sig ud fra det billede, der tegner sig for de resterende grupper, hvor fordelingen af positive og negative stibundsprøver var anderledes.

Antibiotika

Samlet for alle seks grupper viste stibundsprøverne, jævnfør figur 1, at der kun i 39 pct. af tilfældene blev fundet sygdomsfremkaldende bakterier i behandlingskrævede mængder. Dette betyder, at i mange tilfælde, hvor en sti bliver behandlet for diarré med antibiotika, vil der ikke

være en massiv infektion til stede, hvorfor det kan diskuteres, om antibiotikabehandling er en nødvendighed. Det er dog svært at vurdere, om diarréen er behandlingskrævende, og når der opleves en effekt af antibiotikabehandling, kan det være svært at fravælge behandling.

Resultaterne belyser, at der er et stort behov for at udvikle bedre og hurtigere diagnostiske værktøjer, så den enkelte medarbejder har et bedre grundlag til at beslutte hvilke stier og grise, der er behandlingskrævende.

Fakta

For, at en stibundsprøve skal være positiv, skal der findes mere end 35.000 bakterier pr. gram fæces ved analyse. Stibundsprøver med et analyseret resultat på under 35.000 bakterier pr. gram fæces betragtes som negative, også selvom der bliver påvist bakterier.